

j. 1098-01

STÆVNING

Som advokat for

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

og

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

og

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

og

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Og

[REDACTED]

FOLDSCHACK
FORCHHAMMER

Advokaterne
Foldschack & Forchhammer

Knud Foldschack
Christian Dahlgager
Lulla Forchhammer
Line Barfod
Dorthe Kynde Nielsen
Marc Jørgensen
Maria Pagels
Shuki Foighel
Steven Vildgaard Hansen

Skindergade 23, 4. sal
Postboks 2257
DK-1019 København K

+ 45 33 44 55 66 telefon

www.ecolaw.dk

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

samt

Gruppen mod
Samleverforsørgelse
v/ Christian Danvill
Lindenovsgade 9
2100 København Ø

indstævner jeg herved

Herning Kommune
Torvet 5
7400 Herning

og

Faaborg-Midtfyn Kommune
Tinghøj Alle 2
5750 Ringe

og

Jammerbugt Kommune
Toftevej 43
9440 Aabybro

og

Favrskov Kommune
Skovvej 20
8382 Hinnerup

og

Gribskov Kommune
Rådhusvej 3
3200 Helsingør

samt

Den Danske Stat
V/Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8,
1061 København K

Idet jeg nedlægger følgende

PÅSTAND:

Sagsøgte Herning Kommune og Den Danske Stat skal anerkende, at afgørelsen af 23. januar 2014, fra Herning kommune i henhold til Lov om aktiv socialpolitik § 2 b, stk. 1 og 3, om at [REDACTED] kontanthjælp fremover skal beregnes på baggrund af [REDACTED] indkomst, samt hans opsparede pensionsformue og afgørelsen af 23. januar 2014, om at [REDACTED] har forsørgerpligt overfor [REDACTED] i henhold til Lov om aktiv socialpolitik § 2 b, stk. 1 og 3, er ugyldige og skal ophæves.

Sagsøgte Faaborg-Midtfyn Kommune og Den Danske Stat skal anerkende, at afgørelsen af 21. januar 2014 fra Faaborg-Midtfyn kommune, om at [REDACTED] [REDACTED] har forsørgerpligt overfor [REDACTED] i henhold til Lov om aktiv socialpolitik §§ 2a og 2 b, er ugyldig og skal ophæves.

Sagsøgte Jammerbugt Kommune og Den Danske Stat skal anerkende, at afgørelsen af 14. januar 2014 fra Jammerbugt kommune i henhold til Lov om

aktiv socialpolitik § 2 b, om at [REDACTED] kontanthjælp fremover vil blive reguleret på baggrund af [REDACTED] indkomst er ugyldig og skal ophæves. Jammerbugt Kommune har i øvrigt ikke fremsendt nogen afgørelse til [REDACTED], om at han er pålagt forsørgerpligt overfor [REDACTED].

Sagsøgte Favrskov Kommune og Den Danske Stat skal anerkende, at afgørelsen af 5. februar 2014 fra Favrskov kommune, om at [REDACTED] kontanthjælp fremover vil blive reguleret på baggrund af [REDACTED] indkomst og afgørelse af 5. februar 2014 fra Favrskov kommune, om at [REDACTED] har forsørgerpligt overfor [REDACTED] og fremover skal indsende sine lønsedler til Favrskov kommune hver måned til modregning, er ugyldige og skal ophæves. Der er i øvrigt ikke i afgørelserne henvist til hvilke bestemmelser afgørelserne er truffet efter.

Sagsøgte Gribskov Kommune og Den Danske Stat skal anerkende, at afgørelsen af 28. januar 2014 fra Gribskov kommune i henhold til Lov om aktiv socialpolitik §§ 2a, 2 b samt § 97a, om at [REDACTED] skal forsørge [REDACTED] er ugyldig og skal ophæves.

Subsidiært skal de sagsøgte anerkende at sagsøgerne [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] og [REDACTED] er berettiget til erstatning for den ekspropriation afgørelsen er udtryk for.

Mere subsidiært skal de sagsøgte anerkende, at der i stedet indtræder en af retten nærmere fastsat mindre, begrænset forsørgerpligt.

SAGSFREMSTILLING:

Sagsøgeren Gruppen mod Samleverforsørgelse repræsenterer over 170 personer, der bliver ramt af de nye regler. Enten fordi de selv er på kontanthjælp og mister deres indkomst eller fordi de er samlevende med en person og bliver pålagt at forsørge den pågældende. Der fremlægges som bilag 1 en række beretninger fra medlemmer af Gruppen mod Samleverforsørgelse.

Der er til brug for denne retssag udvalgt fem af disse familier, der bliver omfattet af de nye regler.

Sag 1. Sagsøger [REDACTED]:

[REDACTED], der er i fast arbejde, er samlevende med [REDACTED], der modtager kontanthjælp. De har nu hver især modtaget en afgørelse fra Herning kommune om, at de er omfattet af de nye regler om gensidig forsørgerpligt for samlevende, der trådte i kraft 1. januar 2014.

Afgørelserne fremlægges som bilag 2 og 3.

Det medfører, at [REDACTED] mister sin kontanthjælp og [REDACTED] pålægges at forsørge [REDACTED] og hendes to børn. Såfremt [REDACTED] ikke forsørger [REDACTED], vil kommunen udlægge beløbet til [REDACTED] og opkræve det hos [REDACTED]. I 2014 vil der være tale om halv kontanthjælp og fra 1. januar 2015 fuld kontanthjælp.

Desuden har Herning Kommune afgjort, at [REDACTED] skal hæve sin pensionsopsparing bortset fra 100.000 kr. og anvende denne til forsørgelse af [REDACTED].

[REDACTED] er 38 år og sygemeldt på andet år med kronisk depression. Hun har igennem mange måneder kæmpet for at få tilkendt flexjob, men er fortsat på kontanthjælp.

■■■■■■ har en pige på 5 år og en dreng på 11 år. De har boet sammen med ■■■■■■, der ikke er far til børnene, siden efteråret 2012.

■■■■■■ søn på 11 år har ADHD og der har været store vanskeligheder tidligere. Men det stabile samliv med ■■■■■■ har haft en positiv indflydelse i sønnens liv. Inden da var der tale om at sønnen muligvis skulle institutionsanbringes.

■■■■■■ psykiske situation er blevet stærkt forværret af usikkerheden i forhold til familiens økonomiske situation og hun har været alvorligt selvmordstruet. Børnene har derfor fået bevilliget socialpædagogisk friplads i børnehave og sfo.

Såfremt kommunens afgørelse om gensidig forsørgerpligt ikke ophæves, vil ■■■■■■ være nødt til sammen med sine børn at flytte fra ■■■■■■ og vil så igen være alene med børnene. Det vil formentlig få stærkt negative konsekvenser for hendes søn, der har knyttet sig stærkt til ■■■■■■. Allerede på nuværende tidspunkt er han blevet mere voldelig og skal have mere medicin.

Datteren er begyndt at få angstanfald og er bange for at blive forladt.

Sag 2 ■■■■■■:

■■■■■■, der er lønmodtager, har i flere år været samlevende med ■■■■■■, der modtager kontanthjælp. De har nu modtaget en afgørelse fra Faaborg-Midtfyn kommune om, at de er omfattet af de nye regler om gensidig forsørgerpligt for samlevende, der trådte i kraft 1. januar 2014. Afgørelsen fremlægges som bilag 4.

Det medfører at ■■■■■■ mister sin kontanthjælp og ■■■■■■ pålægges at forsørge ■■■■■■ og hendes barn. Såfremt ■■■■■■ ikke forsørger ■■■■■■, vil kommunen udlægge beløbet til ■■■■■■ og opkræve det hos ■■■■■■. I 2014 vil der være tale om halv kontanthjælp og fra 1. januar 2015 fuld kontanthjælp.

■■■■■■ har været sygemeldt i flere år med et dårligt knæ, der er blevet opereret i 2011 og 2013 uden bedring. Hun har mistet sygedagpengene, da der er en begrænsning for, hvor længe man kan modtage sygedagpenge.

Familien har ikke råd til at betale alle regninger, nu hvor de har mistet halvdelen af ■■■■■■ kontanthjælp. Og det bliver helt umuligt, når hun fra 1. januar 2015 slet ikke får kontanthjælp.

■■■■■■ og hendes barn vil derfor blive nødt til at flytte fra ■■■■■■.

Sag 3. ■■■■■■:

■■■■■■, der er i fast arbejde, har i flere år været samlevende med ■■■■■■, der modtager kontanthjælp. De har nu modtaget en afgørelse fra Jammerbugt kommune om, at de er omfattet af de nye regler om gensidig forsørgerpligt for samlevende, der trådte i kraft 1. januar 2014.

Afgørelsen fremlægges som bilag 5.

Det medfører at ■■■■■■ mister sin kontanthjælp og ■■■■■■ pålægges at forsørge ■■■■■■. Såfremt ■■■■■■ ikke forsørger ■■■■■■, vil kommunen udlægge beløbet til ■■■■■■ og opkræve det hos ■■■■■■. I 2014 vil der være tale om halv kontanthjælp og fra 1. januar 2015 fuld kontanthjælp.

■■■■■■ har en datter, som han har samvær med hver 14. dag og han er nu nødt til at låne penge af sin mor, for at have råd til mad, de dage datteren kommer.

■■■■■■ vil derfor blive nødt til at bede ■■■■■■ om at flytte, da han ikke har råd til at forsørge hende.

Sag 4 [REDACTED]:

[REDACTED], der er i fast arbejde, har i flere år været samlevende med [REDACTED], der modtager kontanthjælp. De har nu modtaget afgørelser fra Favrskov kommune om, at de er omfattet af de nye regler om gensidig forsørgerpligt for samlevende, der trådte i kraft 1. januar 2014.

Afgørelserne fremlægges som bilag 6 og 7.

Det medfører at [REDACTED] mister sin kontanthjælp og [REDACTED] pålægges at forsørge [REDACTED]. Såfremt [REDACTED] ikke forsørger [REDACTED], vil kommunen udlægge beløbet til [REDACTED] og opkræve det hos [REDACTED]. I 2014 vil der være tale om halv kontanthjælp og fra 1. januar 2015 fuld kontanthjælp.

Parret har to fælles børn. [REDACTED] er syg og har igennem 4 år søgt om at blive visiteret til flexjob, støttet af tre speciallægeerklæringer. Han er nu så påvirket af familiens usikre økonomiske situation, at han søger førtidspension.

Familien kan lige akkurat klare sig nu, men fra 1. januar 2015, når hele [REDACTED] kontanthjælp forsvinder, vil de formentlig være nødt til at flytte fra hinanden.

Sag 5 [REDACTED]:

[REDACTED], der er i fast arbejde, har siden oktober 2012 været samlevende med [REDACTED], der modtager kontanthjælp. De har nu modtaget en afgørelse fra Gribskov kommune om, at de er omfattet af de nye regler om gensidig forsørgerpligt for samlevende, der trådte i kraft 1. januar 2014.

Afgørelsen fremlægges som bilag 8.

Det medfører at [REDACTED] mister sin kontanthjælp og [REDACTED] pålægges at forsørge [REDACTED] og hendes 14-årige søn. Såfremt [REDACTED] ikke forsørger [REDACTED], vil kommunen udlægge beløbet til [REDACTED] og opkræve det hos [REDACTED]. I 2014 vil der være tale om halv kontanthjælp og fra 1. januar 2015 fuld kontanthjælp.

[REDACTED] har arbejdet hele sit liv og aldrig modtaget hjælp fra det offentlige.

[REDACTED] har aldrig været i arbejde. Hun blev mor til sin ældste søn i 1989 som 17-årig og fik yderligere en datter i 1993 og fødte sin yngste søn i 1999.

Hun har dels selv et meget dårligt helbred, dels er hendes børn syge. Hun kom både i 2001 og 2006 ud for trafikulykker. Hun har piskesmæld, gig, ADHD og fibromyalgi.

Hendes datter har nogle tunge psykiatriske diagnoser og har flere gange udsat familien for overgreb og har været indlagt på lukkede afdelinger adskillige gange.

[REDACTED] yngste søn på 14 år bor hjemme. Han lider af infantil autisme. Han har ikke set sin far i 7 år, men har udviklet et tæt forhold til [REDACTED], som han nu betragter som sin far.

[REDACTED] har ikke råd til at forsørge [REDACTED] og hendes søn. De vil derfor være nødt til at flytte, når kommunen begynder at opkræve den udlagte kontanthjælp hos [REDACTED].

Det vil være meget hårdt for [REDACTED] søn, at miste en stedfar, som betyder meget for ham. Han har som autist stærkt behov for faste rammer i hverdagen og vil blive meget påvirket af en flytning.

Gensidig forsørgerpligt for samlevende, når den ene søger om kontanthjælp:

Et flertal i Folketinget vedtog i juni 2013 L 224, der gennemførte en reform af kontanthjælpssystemet, herunder indførte gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende, når den ene søger kontanthjælp.

Det fremgår af forarbejderne, at formålet med kontanthjælpsreformen er at få flere i gang med uddannelse og arbejde.

Der er indført en overgangsordning, så der kun kan kræves forsørgerpligt i forhold til halvdelen af kontanthjælpen i 2014. Men fra 1. januar 2015 får loven fuld virkning, så en kontanthjælpsmodtager, hvis samlever har en indkomst, vil skulle forsørges fuldt ud af samleveren og dermed mister hele sin kontanthjælp.

Gensidig forsørgelsespligt for samlevende er indført som en ændring af Lov om aktiv socialpolitik, hvor der er indført bl.a. ny § 2 a, § 2 b, § 2 c og § 97 a. I § 2 a står der:

"Samlevende har pligt til at forsørge hinanden, hvis den ene eller begge ansøger om eller modtager uddannelses- eller kontanthjælp".

Der er således ikke – som for ægtefæller – tale om en generel gensidig forsørgelsespligt. Pligten gælder alene i de perioder, hvor den ene eller begge ansøger om eller modtager uddannelses- eller kontanthjælp.

Ifølge lovforslaget L 224 pkt. 3.3 forventes lovændringen vedrørende indførelse af gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende, at berøre omkring 7.200 fuldtidspersoner. Da nogle personer kun søger kontanthjælp i få måneder, er der reelt tale om mange flere berørte personer i løbet af et år.

Desuden bliver også de samlevere, der bliver pålagt en forsørgerpligt ramt. Og flere tusinde børn i familierne bliver ramt. I en del tilfælde oplever børnene, at forældrene må flytte fra hinanden.

Det forventes ifølge bemærkningerne til lovforslaget, at det offentlige kan spare 301,7 mio. kr. i 2014 og 652,2 mio. kr. i 2015 og frem.

For sagsøgerne og de øvrige flere tusinde, der bliver ramt af loven, er der tale om stærkt indgribende ændringer i deres liv. Mange er tvunget til at flytte fra deres samlever, da de ikke har råd til at leve med kun én indkomst i parforholdet. Mange børn vil opleve at familien bliver splittet.

Der er ofte tale om familier ramt af sygdom og store sociale problemer.

Lovændringen blev gennemført på baggrund af et politisk forlig i foråret 2013. Der har ikke på forhånd været nedsat et sagkyndigt udvalg eller på anden måde været gennemført forskning eller andre former for undersøgelser af konsekvenserne af en sådan lovændring.

Det er derfor ikke muligt ved hjælp af forarbejder, at få en nærmere juridisk afklaring af hverken forudsætninger eller konsekvenser af loven.

Der er heller ikke i forbindelse med lovændringen gennemført en analyse af konsekvenserne for anden lovgivning, af en så væsentlig ændring af de sociale og kulturelle familiemønstre.

Ægteskab ctr. samliv:

Et væsentligt argument fra lovgiver jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2 er, at samlevende skal ligestilles med ægtefæller.

Der er dog en række væsentlige forskelle på ægtefæller og samlevende, som det ikke fremgår af forarbejderne, hvordan lovgiver har taget højde for.

Ægteskab er en privatretlig juridisk handling, hvor to personer indgår en bindende aftale med en række juridiske konsekvenser. Herunder at de påtager sig en gensidig forsørgelsespligt overfor hinanden. De juridiske konsekvenser fremgår af lov om ægteskabets retsvirkninger.

Såfremt den ene eller begge ægtefæller ønsker at træde ud af aftalen, herunder af den gensidige forsørgelsespligt, så kræver det en ny juridisk handling i form af skilsmisse. Og i den forbindelse vil de juridiske konsekvenser af ophøret af ægteskabet blive fastlagt. Herunder om den ene ægtefælle skal betale bidrag til den anden, hvordan formuen skal fordeles osv.

Når to personer indgår et samliv, behøver de ikke at indgå en juridisk bindende aftale. Og det kræver heller ikke nogen ny juridisk handling, at ophæve et samliv.

Ægtefæller har en række fordele i lovgivningen som samlevende ikke har. Blandt andet kan ægtefæller overføre uudnyttet skattefradrag mellem sig. Netop pga den gensidige forsørgelsespligt. Den mulighed har samlevende ikke.

Der er i ægteskaber et formuefællesskab med fælleseje, som kræver en ægtepagt, såfremt der i stedet skal være særeje. Der er fordele i arvelovgivning og flere andre steder for ægtefæller.

Der er i lovgivningen en række situationer, hvor enlige får en højere ydelse end ægtefæller og samlevende. Men det er fastsat på baggrund af, at det er dyrere at bo alene end at bo to sammen.

Det gælder fx enlige forsørgere, der får et ekstra børnetilskud. Boligstøtte er også afhængig af antal personer i husstanden, ligesom pensionister får et højere tillæg, hvis de er enlige, end hvis de er ægtefæller eller samlevende.

Men her er rationalet alene spørgsmålet om, at enlige har behov for en højere ydelse. Ikke at der er en gensidig forsørgelsespligt.

Den gensidige forsørgerpligt mellem ægtefæller består fra det øjeblik ægteskabet indgås og til det ophører.

Den nye gensidige forsørgerpligt mellem samlevende, der nu er indført gælder kun når den ene part søger kontanthjælp. Og forsørgerpligten ophører straks den ene part ikke længere søger kontanthjælp.

Såfremt den ene samlevende søger kontanthjælp den 1. februar, så indtræder der således en forsørgerpligt denne dato. Men hvis den pågældende trækker sin ansøgning tilbage den 10. februar, så ophører forsørgerpligten straks.

I 2002 vedtog folketinget en ændring af lov om aktiv socialpolitik, hvor der i § 26, stk. 1 blev indsat en bestemmelse der lød:

"Hvis en person, der modtager starthjælp, er gift eller samlevende med en person, der modtager kontanthjælp, nedsættes starthjælpen dog således, at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til det beløb, der ville være modtaget, såfremt begge havde modtaget starthjælp."

I november 2002 måtte folketinget med L 89 ophæve denne bestemmelse, da den var i strid med grundlovens § 75, stk. 2, fordi der ikke er forsørgelsespligt mellem samlevende.

Der blev i 2000 nedsat et arvelovsudvalg, der skulle se på om de ændrede familiemønstre gav anledning til ændringer i arveloven, herunder om man skulle styrke retsstillingen for ugifte samlevende.

Arvelovsudvalget kom i 2006 med sin betænkning, nr. 1473/2006. Heri foreslog udvalget at en samlever, der havde boet sammen med afdøde i de

sidste to år før dødsfaldet og havde barn eller ventede barn med afdøde skulle arve en fjerdedel af afdødes bo.

Der findes ifølge arvelovsudvalgets betænkning ca. 290.000 samlevende par i Danmark.

Den daværende regering og et flertal i folketinget valgte imidlertid ikke at indføre en sådan bestemmelse. Det begrundes i lovforslaget (L 100 2006-07) i de almindelige bemærkninger pkt. 15.3 således:

"Først og fremmest er det efter Justitsministeriets opfattelse væsentligt også i arveretlig henseende at fastholde, at der er en principiel forskel på et ægteskab og et ugift samliv.

Et ægteskab eller et registreret partnerskab udløser en række retsvirkninger for parterne både i levende live og ved død. Det følger således af lov om ægteskabets retsvirkninger, at ægtefællerne under ægteskabet har gensidig forsørgelsespligt overfor hinanden. Ægteskab indebærer endvidere, at der stiftes et særligt formuefællesskab mellem parterne, medmindre parterne ved ægtepagt aftaler særeje, og et ægteskab kan kun opløses ved skilsmisse, der bevilges af det offentlige. Ved en ægtefælles død er den længstlevende ægtefælle endvidere både tvangsarving og legal arving efter den førstafdøde ægtefælle.

I modsætning til indgåelse af ægteskab eller registrering af partnerskab udløser etableringen af et samlivsforhold ikke på samme måde retsvirkninger. Der er ikke gensidig forsørgelsespligt mellem ugifte samlevende, der stiftes ikke ved samlivsforholdet et formuefællesskab, og der gælder ingen begrænsninger i adgangen til at opløse parforholdet.

Ved indgåelse af ægteskab træffer parterne således et valg, der indebærer, at bl.a. reglerne i lov om ægteskabets retsvirkninger og arveloven skal anvendes. Et sådant valg træffes ikke, når parterne alene etablerer et ugift samliv.

Der kan endvidere være mange årsager til, at et par vælger et ugift samliv frem for et ægteskab. Det kan f.eks. være udtryk for parternes bevidste fravalg af reglerne om retsvirkningerne af ægteskabet både i parternes levende live og ved død. Justitsministeriet lægger vægt på, at reglerne i arvelovgivning udformes således, at et sådant eventuelt fravalg respekteres.”

Folketinget vedtog i stedet en mulighed for, at samlevende frivilligt kan vælge at oprette et udvidet samlevertestamente, hvor de arver hinanden med næsten samme rettigheder som ægtefæller, hvis de bor sammen og har eller venter et fælles barn eller har boet sammen i de sidste to år.

Der er flere steder i lovgivningen indført regler om, at personer der har boet på samme bopæl i to år kan opnå nogle fordele. Det gælder fx lejelovens §§ 75, stk. 2 og 77 a om retten til overtagelse af bolig ved dødsfald eller samlivsophævelse og boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra d, samt § 22, stk. 1 litra d, om betaling af tillægsboafgift og gaveafgift.

Der er her tale om begunstigelser af samlevende og ikke pålæggelse af byrder.

Samleverbegrebet:

Et væsentligt problem i forhold til lovgivning om samlevende er spørgsmålet om, hvornår man er samlevende.

I lov om aktiv socialpolitik er der i § 2 b stk. 1 oplyst de objektive betingelser som skal være opfyldt for, at den nye gensidige forsørgelsespligt for samlevende kan finde anvendelse. Listen er udtømmende.

"§ 2b: To personer anses for samlevende efter § 2 a, når

- 1) de begge er fyldt 25 år,*
- 2) de begge er ugifte,*
- 3) de har fælles bopæl,*
- 4) de ikke er slægtninge i ret op- eller nedstigende linje,*
- 5) de ikke er søskende og*
- 6) betingelserne i stk. 2 eller 3 er opfyldt.*

Stk.2. Det er ud over kravene i stk. 1 en betingelse, at

- 1) ansøgeren og samboen har et fælles barn,*
- 2) ansøgeren og samboen er eller har været noteret som samlevende i ATP eller*
- 3) ansøgeren og samboen tidligere har været gift med hinanden, medmindre de er blevet separeret eller skilt inden for de seneste 3 måneder.*

Stk.3. Ud over de i stk. 2, nr. 1-3, nævnte tilfælde kan kommunen anse to personer for at være samlevende, når de har et samliv af ægteskabslignende karakter".

§ 2b stk. 3 har karakter af en opsamlingsbestemmelse. Heraf følger, at kommunen i øvrigt kan fastsætte gensidig forsørgelsespligt, hvis det vurderes at der er tale om et samliv af ægteskabslignende karakter. Hvad der præcis ligger i begrebet ægteskabslignende karakter synes imidlertid uafklaret.

I lovforslagets bemærkninger til §§ 1-2 oplyser beskæftigelsesministeren følgende indikatorer for, at der kan være tale om et samliv af ægteskabslignende karakter:

- "1) en ansøger og en sambo eksempelvis ejer den fælles bolig sammen, herunder har gæld i den fælles bolig,*
- 2) ansøger ejer større forbrugsgoder, som fx bil eller fritidsfaciliteter, fx fritidshus i fællesskab med sin sambo,*
- 3) ansøger har fælles gæld eller formue med sin sambo,*
- 4) ansøger har fælles bankkonto med sin sambo,*
- 5) ansøger har boet mindst 2 år sammen med sin sambo"*

Det fremgår samtidig af bemærkningerne til loven:

"Det er ikke hensigten at statuere gensidig forsørgelsespligt mellem to personer, der deler bolig med henblik på at have en billigere boligudgift, men ellers ikke har et samliv, der har ægteskabs-lignende karakter. Den omstændighed, at de ind imellem indtager måltider sammen i den fælles bolig og deler bad, køkken, køkkenredskaber og køleskab, indebærer ikke i sig selv, at kommunen kan statuere gensidig forsørgelsespligt med den virkning, at de to parter skal pålægges pligt til at forsørge hinanden."

Der findes mange mennesker, der deler en bolig, der kan både være to og flere i boligen, dels for at få en billigere boligudgift, dels fordi de ikke ønsker at bo alene.

Såfremt der er tale om en ejerbolig eller andelsbolig vil de samboende ofte eje boligen sammen og også have fælles gæld i boligen. Ligesom en del også ejer større forbrugsgoder sammen.

Det vil for mange også være naturligt at have en fælles bankkonto, hvorfra udgifterne til bolig mv. betales.

Og mange bor sammen i mere end to år.

De opstillede indikatorer er således langt fra nok, til at fastslå om der er tale om et samliv. I stedet kommer det lidt underlige begreb "ægteskabslignende karakter" i fokus.

Reelt handler det om, hvorvidt to personer der bor sammen, samtidig er kærester. Altså i mange tilfælde om de dyrker sex sammen.

Der har i mange år været ført sager i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt personer er reelt enlige, som har vist hvor svært det er for en borger at bevise, at man ikke har et forhold af "ægteskabslignende karakter" med en anden person, at man ikke jævnligt dyrker sex sammen.

Den kommunale forvaltning kan ved hjælp af registersammenkøring, samtaler med borgeren, overvågning af borgeren, besøg i hjemmet mv. få en række indikatorer, som kommunen mener, er nok til at afgøre, at der er tale om et forhold af "ægteskabslignende karakter" og derefter stoppe ydelser.

Hvis borgeren er uenig, er det derefter borgeren der i klagesystemet og eventuelt ved domstolene skal bevise, at der ikke er tale om et forhold af "ægteskabslignende karakter". Hvilket i praksis har vist sig at være svært.

De ændringer der er indført rundt om i lovgivningen, hvor samlevende nævnes har langt fra samme indgribende karakter som indførelse af en gensidig forsørgelsespligt. Dertil kommer at de normalt er blevet til på baggrund af et grundigt juridisk udredningsarbejde, således at konsekvenserne er belyst.

Der er endvidere forskel på hvordan samleverbegrebet er defineret i de forskellige love, hvor det anvendes.

Når man indfører en meget bebyrdende lovgivning for borgerne, så må der stilles krav om en væsentlig større klarhed i indholdet, end der er tale om i denne lovændring.

Dertil kommer at den gensidige forsørgerpligt for samlevende er indført med tilbagevirkende kraft. Alle de mennesker der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er samlevende, bliver ramt af de nye regler, som de ikke har haft mulighed for at tage højde for, før de besluttede at blive samlevende.

Indførelse af gensidig forsørgelsespligt for samlevende i lov om aktiv socialpolitik har dermed ikke den fornødne klarhed, til at leve op til at der er indført gensidig forsørgerpligt for samlevende og man kan dermed ikke hævde at forsørgerpligten påhviler en anden jf. Grundlovens § 75, stk. 2.

Der er i stedet åbnet for en udbredt vilkårlighed, hvor der vil være stor forskel fra kommune til kommune.

Kommunerne har udsendt skemaer til de kontanthjælpsmodtagere, der deler adresse med en anden voksen, som de har skullet udfylde, underskrive og sende retur til kommunen, til brug for kommunens afgørelse af, hvorvidt der er tale om samlevende.

Der fremlægges som bilag 9 et skema fra Faaborg-Midtfyn kommune og som bilag 10 et skema fra Jammerbugt kommune.

Ekspropriation:

Såfremt et par selv oplyser at være samlevende, eller kommunen træffer en afgørelse om at de er samlevende, så skal den ene forsørge den anden. Hvis den der har en indkomst nægter at forsørge den anden, så skal kommunen udbetale hjælp til den ikke-forsørgede. Men kan så opkræve beløbet, hos den person, der har pligt til at forsørge den anden, jf. lov om aktiv socialpolitik § 97a.

Der er for ægtefæller i henhold til Retsvirkningslovens § 5 en mulighed for at kræve bidrag, såfremt den ene ægtefælle ikke lever op til sin forsørgerpligt overfor den anden ægtefælle. Det offentlige kan i henhold til Lov om Aktiv

Socialpolitik § 97 indtræde i denne ret, men retten udledes af Retsvirkningsloven.

Der findes ikke nogen lov for samlevende, hvoraf der kan udledes en forsørgelsespligt og en mulighed for bidrag.

I forhold til SKAT kan myndighederne opkræve skyldig restskat hos ægtefællen, med den begrundelse at ægtefæller også kan overføre fradrag mellem hinanden. Men SKAT har ingen mulighed for at foretage opkrævning hos en samlevende. Der består ikke den samme gensidighed og det samme privatretlige forhold mellem samlevende som mellem ægtefæller.

Der vil således reelt være tale om ekspropriation hos den samlevende, der har forsørgelsespligten. Den pågældende har aldrig accepteret, at påtage sig en forsørgelsespligt overfor sin samlever, men har tværtimod bevidst valgt ikke at blive gift.

Der er tale om et alvorligt indgreb i den private ejendomsret, hvor lovgiver pålægger en afgrænset gruppe af borgere at betale en ydelse, som det hidtil har påhvilet det offentlige at betale.

Der er ikke tale om en skat fastsat efter objektive kriterier.

Det er et konkret indgreb overfor nogle bestemte borgere, der pålægges enten selv at overføre en del af deres formue til deres samlever, eller blive opkrævet denne formueoverførsel af offentlige myndigheder. Der er tale om et indgreb af væsentlig intensitet, da det for mange kan være en meget betydelig del af deres indkomst og formue de bliver frataget. For en person uden børn udgør beløbet 10.689 kr. månedligt. For en person med børn 14.203 kr. månedligt.

Det er i den forbindelse værd at bemærke, at den tilsvarende ordning for ægtefæller, jf. lov om aktiv socialpolitik § 97, er væsentligt mindre byrdefuld. Bidraget fra den forsørgende ægtefælle til den forsørgede ægtefælle vil

almindeligvis blive fastsat som 1/5 af differencen mellem ægtefællernes indtægter.

I et ægteskab uden børn, hvor den ene ægtefælle tjener 25.000 kr. om måneden og den anden part 0 kr. om måneden vil ægtefællebidraget af statsforvaltningen almindeligvis fastsættes til kr. 5.000. Hvis det samme par havde været samlevende uden for ægteskab ville forsørgerpligten udgøre kr. 10.689,00, såfremt den ene søgte kontanthjælp.

Særligt i forhold til personer, der som sagsøger [REDACTED] har en pensionsopsparing, er det et meget alvorligt indgreb at skulle hæve sin pensionsopsparing, som krævet af Herning Kommune, for at forsørge sin samlever og hendes to børn. En forsørgerpligt han aldrig har påtaget sig.

Der ydes ikke nogen erstatning for dette indgreb.

Det må antages, at det flertal i Folketinget som vedtog ændringen af lov om aktiv socialpolitik og indførelsen af gensidig forsørgerpligt for samlevende, har haft som forudsætning, at der ikke var tale om ekspropriation og derfor ikke har haft anledning til at overveje om betingelserne i Grundlovens § 73, stk. 1 var opfyldt.

Indgreb i retten til familieliv:

Mange familier har indrettet sig i tillid til de gældende regler og mange har også fået børn sammen. I forvejen er det en stor indkomstnedgang at gå fra at være lønmodtager til at modtage kontanthjælp eller uddannelseshjælp, fordi man er blevet syg eller arbejdsløs. Hvis man helt mister indkomsten, vil det for mange familier ikke længere være muligt at bo sammen. Familierne vil således ikke længere kunne opretholde et familieliv og særligt børnene vil blive hårdt ramt.

Der henvises som eksempel til bilag 1 Beretnings-ID: 06

"Jeg er 46 år, har været mange år på kontanthj. dog med forskellige aktiveringer. Lider af angst. Jeg har en hjemmeboende autistisk søn på 15 år, fra tidl. forhold, lever nu i nyt forhold på femte år.

Min "mand" arbejder og tjener for meget til at jeg ved den ny GF lov, kan modtage kontanthj. Det vil berøre os sådan at vi vil have ca. 6000 kr tilbage af hans løn, til alt. Vi har jo begge et budget der skal betales til også.

Det vil sige at tre personer, plus hans søn hv. 3. weekend, plus ferie, skal leve af det.

Og det kan vi ikke.

Så vi er nød til at flytte fra hinanden, vi bor pt. på landet (da hans job er her og har pligt til at bo her)

Min søn og jeg skal så flytte til byen, ca. 12-13 km herfra.

Da min søn er autistisk forstår han intet af dette og vil ikke flytte, nu har han endelige en "far" der gider ham!

Vi skal så finde en bolig, søge alle de tilskud vi kan få, ud og købe alt igen, da vi jo ikke regnede med at skulle gemme det vi før havde to ting af før!

Så det er det der vil ske her, meget meget sørgeligt."

ANBRINGENDER:

Det gøres gældende:

At indførelsen af gensidig forsørgelsespligt i lov om aktiv socialpolitik er i strid med Grundlovens § 75 stk. 2,

- da der ikke reelt er tale om en generel forsørgerpligt i grundlovens forstand, men alene en punktvis pligt, der indtræder i det tidsrum, hvor en samlevende søger kontanthjælp,
- da der ikke er indgået nogen privatretlig aftale mellem de samlevende om gensidig forsørgerpligt og der dermed ikke er et privatretligt grundlag, som det offentlige kan tage udgangspunkt i,
- da det er uklart hvornår man er samlevende og forsørgerpligten dermed ikke har en sådan klarhed, som må anvendes, når der er tale

om en grundlovsbestemmelse og når der er tale om en meget bebyrdende bestemmelse for borgerne,

- da der ikke med den gensidige forsørgerpligt for samlevende er de samme gensidige pligter og rettigheder, hverken indbyrdes eller i forhold til det offentlige som ved ægteskab, og der dermed ikke reelt er tale om en gensidig forsørgerpligt i grundlovens forstand

At indførelsen af pligt til at forsørge en samlever i lov om aktiv socialpolitik er i strid med Grundlovens § 73,

- da den samlever, der er lønmodtager aldrig har påtaget sig en forsørgerpligt overfor den anden samlevende, men nu får frataget en del af sin indkomst til brug for forsørgelse af den anden samlevende,
- da der ikke er tale om en skat fastsat efter objektive kriterier, men om en afgrænset gruppe af borgere, der pålægges at betale en ydelse, som det offentlige hidtil har betalt,
- da der er tale om et indgreb af væsentlig intensitet for den enkelte,
- da loven indføres med tilbagevirkende kraft i forhold til de mange, der allerede er samlevende

At indførelsen af gensidig forsørgelsespligt i lov om aktiv socialpolitik er i strid med Den Europæiske Menneskerettigheds Konventions art. 8,

- da mange familier tvinges til flytte fra hinanden, da de ikke har råd til at leve af én indkomst
- da mange børn vil opleve at deres forældre ikke længere bor sammen

BILAG:

1. Beretninger fra medlemmer af Gruppen mod Samleverforsørgelse
2. Afgørelse fra Herning Kommune af 23. januar 2014 ([REDACTED])
3. Afgørelse fra Herning Kommune af 23. januar 2014 ([REDACTED])
4. Afgørelse fra Faaborg-Midtfyn Kommune af 21. Januar 2014 ([REDACTED])
5. Afgørelse fra Jammerbugt Kommune af 14. januar 2014 ([REDACTED])

6. Afgørelse fra Favrskov Kommune af 5. februar ([REDACTED])
7. Afgørelse fra Favrskov Kommune af 5. februar ([REDACTED])
8. Afgørelse fra Gribskov Kommune af 28. januar 2014 ([REDACTED])
9. Skema fra Faaborg-Midtfyn Kommune
10. Skema fra Jammerbugt-Kommune

PROCESSUELLE MEDDELELSER:

Processuelle meddelelser til sagsøger kan under sagen sendes til advokat Knud Foldschack, Skindergade 23, 4. sal., 1159 København K.

København, den XX.XX 2014

Advokat Knud Foldschack